

натъ на Австрия Силезия, на Саксония — магдебургското херцогство, на Швеция — Померания, а на инфанта дона Филиппа да даджтъ Нидерландия въ замѣна на Парма и Пиаченца, съ една дума — да разпокъсатъ, унижатъ Пруссия и да я свалятъ на онъзи степенъ, на която тя се намирала при курфюрста Георга-Вилхелма.

Фридрихъ, комуто намѣренията на противниците били точно извѣстни, напълно разбралъ и оцѣнилъ положението си. Да остане бездѣйственъ свидѣтель на въоръженията на враговетъ си и да чака тѣ да обявяватъ война на Пруссия, само отъ едно опасение да бжде признатъ за нарушителъ на общия миръ въ Европа, значило — да излага себѣ си и Пруссия на явна пропастъ. Като билъ по силенъ отъ всѣкого отъ противниците си отдѣлно, тѣй като тѣ всички не били още готови за война, той рѣшилъ да се въсползва отъ това и, за по успѣшна отбрана, да ги испрѣвари съ отварянieto на войната и да нападне Саксония, като владѣние най слабо отъ тѣхъ и най близко до Пруссия. Освѣнъ това заеманието на Саксония прѣдставлявало извънрѣдни згоди и било много важно както за Пруссия, тѣй и за Австрия, въ което лесно можемъ да се убѣдимъ при едно по близко разглѣждане на тѣзи частъ отъ Германия, въ която прѣдстояло да произлѣзатъ главнитѣ военни дѣйствия между Пруссия и Австрия. Отдѣлени съ хребетитѣ на Исполинскитѣ и Руднитѣ планини, отъ Лузация и Саксония, Пруссия и Австрия можали да дѣйствуватъ една противъ друга или прѣзъ Силезия и Моравия, или прѣзъ Лузация, или пъкъ прѣзъ Саксония. Посоката отъ Силезия прѣзъ Моравия била най права, най къса и най згодна за настѣпателнитѣ дѣйствия на Пруссия

въ случай, че тя водеше война само противъ Австрия. Прусситѣ имали въ Силезия 7 важни крѣпости (три — Нейссе, Глацъ и Швейдницъ на лѣвата страна на Одеръ и четири — Глогау, Бреславль, Бригъ и Козель — на самия Одеръ), които достатъчно прикривали Силезия и значително обезпечвали и улеснявали настѣпателнитѣ дѣйствия противъ Австрия прѣзъ Моравия. По сжщитѣ тѣзи причини тѣзи посока била твърдѣ згодна за отбранителнитѣ дѣйствия на прусситѣ въ Силезия и незгодна за настѣпателнитѣ дѣйствия на австрийцитѣ противъ тѣзи областъ, а въ 1756 година, по причина на неготовността на послѣднитѣ за война, даже опасна за тѣхъ въ случай на настѣпателни дѣйствия отъ прусситѣ противъ Моравия, толкозъ по вече, че отъ тѣмъ тѣзи страна въ добро отбранително състояние се намирала само една австрийска крѣпостъ — Олмюцъ. Но тѣй като Пруссия трѣбовало да води война, освѣнъ съ Австрия, още съ Франция, Германия, Русия и Швеция, и при това война, по всѣка вѣроятность, продължителна, то за нея било необходимо да прѣдпочете една отъ другитѣ двѣ посоки, прѣзъ Лузация или Саксония. Посоката прѣзъ Лузация, както за нея, тѣй и за Австрия, била доста неудобна, защото не била обезпечена въ тила съ крѣпости и водила прѣзъ два трудни планински прохода, при Циттау и Габель. Посоката прѣзъ Саксония, на глѣдъ, имала тѣй сжщо неудобства, тѣй като водила прѣзъ хребета на Руднитѣ планини и освѣнъ това австрийцитѣ отъ тѣзи страна, освѣнъ Прага, която се намирала въ добро отбранително състояние (другитѣ австрийски крѣпости въ Бохемия и Моравия, като: Егеръ, Брюннъ и др. били слаби и въ лошо състояние), а прусситѣ, освѣнъ Магдебургъ на Елба и Кюс-